

۱. (آ) deterministic - single-agent- sequential - discrete - fully observable
(ب) stochastic - multi-agent - sequential - continuous - partially observable
(ج) deterministic - multi-agent- sequential - discrete - fully observable

۲. در تمامی بخش‌ها منظور از $d(v)$ فاصله‌ی واقعی راس v تا هدف است.

(آ) هیچ کدام از دو شرط لزوماً برقرار نیست.
شکل ۱ را در نظر بگیرید که در آن S مبدا و T هدف است.

شکل ۱: مثال نقض admissible بودن سوال ۲ الف

در این شکل h_i ها هر دو هم admissible هستند و هم monotonic. admissible بودن به علت

$$h_i(S) = 9 \leq 10 = d(S), h_i(T) = 0 \leq 0 = d(T)$$

است و monotonic بودن به علت

$$h_i(S) = 9 \leq 10 = h_i(T) + w(S, T), \quad h_i(Goal) = h_i(T) = 0$$

اما $h = h_1 + h_2$ admissible نیست زیرا $h_1(S) + h_2(S) = 18 > 10 = h(T) + w(S, T)$ monotonic هم نیست زیرا

$$h(S) = 18 > 10 = h(T) + w(S, T)$$

(ب) هر دو شرط برقرار است.

• admissible است زیرا اگر v یک راس دلخواه باشد.

$$\forall i : h_i(v) \leq d(v) \implies \min_i h_i(v) \leq d(v)$$

- monotonic است. برای اثبات باید ثابت کنیم که اولاً $h(G) = \bullet$ که چون $\forall i : h_i(G) = \bullet$ بدیهی است. همچنین باید ثابت کنیم که اگر $a \rightarrow b$ یک یال در گراف باشد، داریم

$$h(a) \leq h(b) + w(a, b)$$

یا معادلاً

$$h(a) - h(b) \leq w(a, b)$$

به این منظور، داریم

$$h(a) - h(b) = \min_i h_i(a) - \min_i h_i(b) \quad (۱)$$

قرار دهید $j = \operatorname{argmin}_i h_i(b)$. ۱ برابر است با

$$\min_i h_i(a) - h_j(b) = \min_i h_i(a) - h_j(a) + h_j(a) - h_j(b)$$

اما $\min_i h_i(a) - h_j(a)$ که طبق تعریف کمتر مساوی $\bullet$ است و $h_j(a) - h_j(b)$ هم طبق فرض monotonicity تابع h_j حداکثر $w(a, b)$ است در نتیجه

$$h(a) - h(b) \leq w(a, b)$$

(ج) هر دو شرط برقرار است.

- admissable است زیرا اگر v یک راس دلخواه باشد.

$$\forall i : h_i(v) \leq d(v) \implies \max_i h_i(v) \leq d(v)$$

- monotonic است. برای اثبات باید ثابت کنیم که اولاً $h(G) = \bullet$ که چون $\forall i : h_i(G) = \bullet$ بدیهی است. همچنین باید ثابت کنیم که اگر $a \rightarrow b$ یک یال در گراف باشد، داریم

$$h(a) \leq h(b) + w(a, b)$$

یا معادلاً

$$h(a) - h(b) \leq w(a, b)$$

به این منظور، داریم

$$h(a) - h(b) = \max_i h_i(a) - \max_i h_i(b) \quad (۲)$$

قرار دهید $j = \operatorname{argmax}_i h_i(b)$. ۲ برابر است با

$$h_j(a) - \max_i h_i(b) = h_j(a) - h_j(b) + h_j(b) - \max_i h_i(b)$$

اما $h_j(b) - \max_i h_i(b)$ که طبق تعریف کمتر مساوی $\bullet$ است و $h_j(a) - h_j(b)$ هم طبق فرض monotonicity تابع h_j حداکثر $w(a, b)$ است در نتیجه

$$h(a) - h(b) \leq w(a, b)$$

(د) بله هر دو شرط برقرار است.

• admissible است چون برای یک v دلخواه

$$\frac{1}{n} \sum h_i(v) \leq \max_i h_i(v) \leq d(v)$$

• monotonic است زیرا اگر $a \rightarrow b$ یک یال در گراف باشد، طبق فرض monotonic بودن تمامی h_i ها،

$$\forall i : h_i(a) - h_i(b) \leq w(a, b) \implies \sum_i h_i(a) - h_i(b) \leq \sum_i w(a, b) = nw(a, b) \implies$$

$$\frac{1}{n} \sum_i h_i(a) - \frac{1}{n} \sum_i h_i(b) \leq w(a, b) \implies h(a) - h(b) \leq w(a, b)$$

۳. (آ) درست - با تغییر عمق تمام راس های قبلی باز می شوند.

(ب) درست - در حالت خاص این امکان وجود دارد.

(ج) غلط - سودوکو یک بازی deterministic می باشد.

(د) غلط - به راحتی می توان با یک مثال نقض نشان داد.

(ه) درست (اثبات در لکچر ۳ درس)

$$d(v) < d^* \quad (\bar{A}) \quad ۴.$$

$$k(v) < c^* \quad (ب)$$

$$k(v) + h(v) < c^* \quad (ج)$$

(د) بله می توان گفت - کافیست تا طبق قسمت قبل دو مجموعه رئوسی که توسط هریک باز می شوند را بنویسید.

$$k(v) + h_1(v) < c^*$$

$$k(v) + h_2(v) < c^*$$

از آنجایی که $h_1 > h_2$ پس تمام رئوسی که با h_1 باز شوند توسط h_2 نیز باز می شوند.

(ه) خیر نمی توان گفت - طبق دو رابطه قسمت قبل لزوما این گزاره برقرار نیست.

۵. (آ) می توان برای هر کدام از میله ها یک لیست در نظر گرفت که نشان دهنده دیسک هایی است که روی آن

قرار گرفته است. هر کدام از لیست ها مرتب است (با فرض بالا به پایین، به شکل نزولی) و هر حالت مساله وضعیت این ۳ لیست است یعنی یک ۳ تایی که عضو اولش لیست اول، عضو دومش لیست دوم و عضو سومش لیست سوم است. در حالت ابتدایی تمامی میله ها روی دیسک اول هستند پس نمایشش به فرم زیر است.

$$([n, n-1, \dots, 2, 1], [], [])$$

در انتها هم تمامی دیسک ها روی میله ی انتهایی هستند پس نمایشش به فرم زیر است.

$$([], [], [n, n-1, \dots, 2, 1])$$

(ب) در هر وضعیتی که باشیم، می توان یک دیسک از روی یک میله ها برداشت و روی یک میله ی دیگر گذاشت به شرط این که شرط ترتیب در میله ی بزرگتر به هم نخورد.

پس اگر عنصر آخر لیست a را با $a[-1]$ نشان دهیم، می توان عنصر انتهایی لیست i ام را از لیست i حذف و در لیست j درج کرد به شرط این که شرط ترتیب به هم نخورد یعنی $State[i][-1] \leq State[j][-1]$.

(ج) 3^n حالت ممکن وجود دارد چون هر دیسک می‌تواند در هر کدام از میله‌ها قرار بگیرد و با توجه به این که اعضای لیست هر میله باید نزولی باشند و اندازه دیسک‌ها متمایزند، ترتیب اعضا درون لیست به طور یکتا مشخص می‌شود.

۶. (آ) با توجه به این که تنها زرافه‌ها می‌توانند تغییر کنند، می‌توان از یک آرایه‌ی مرتب (چون ترتیب خانه‌ی زرافه‌ها مهم است) از دوتایی‌های i, j که $1 \leq i \leq m, 1 \leq j \leq n$ برای مدل‌سازی استفاده کرد. حالت نهایی هم حالتی است که در آن موقعیت هر زرافه، خانه‌ی متناظر با همان زرافه باشد.

(ب) فرض کنید که k تعداد زرافه‌ها و r تعداد خانه‌های خالی جدول (به جز بلوک‌های پر) باشد. چون هر زرافه r حالت دارد و k زرافه داریم، تعداد حالت‌های مساله r^k است. از آنجایی که در کل داریم $r \leq mn$ ، می‌توان از کران $(mn)^k$ هم استفاد کرد.

(ج) چون برای هر زرافه، حداکثر ۵ حرکت می‌توان متصور شد (ایستادن سر جای خود هم مجاز است)، حداکثر 5^k حالت همسایه وجود دارد که k تعداد زرافه‌هاست.

(د) با ریلکس کردن شرط وجود موانع، می‌توان دید که هر زرافه حداقل به تعداد فاصله‌ی منتهش از خانه‌اش مرحله نیاز دارد تا به هدف برسد. پس فاصله‌ی منتهن هر زرافه از هدف می‌تواند یک تابع اکتشاف باشد. این فاصله به وضوح admissable است زیرا در بازی ریلکس شده به این تعداد حرکت نیاز است. monotonic هم هست زیرا فاصله‌ی منتهن یک متر است و نامساوی مثلث برای آن برقرار است. پس طبق بخش ج سوال ۲، ماکسیمم این فواصل یک تابع اکتشاف است.